
42. Interpelácia podpredsedníčky Národnej rady Slovenskej republiky E. Jurinovej na ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky J. Richtera podaná 26. septembra 2013 vo veci sociálnoprávnej ochrany detí

Erika Jurinová
poslankyňa Národnej rady Slovenskej republiky

Ján Richter
minister práce, sociálnych vecí
a rodiny Slovenskej republiky

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY	
Dátum zaevíďovania:	26 -09- 2013
Číslo spisu:	71EDP-691/2013
Listy:	/1-
RZ	ZH LU
Prílohy:	/3

V Bratislave dňa 25. septembra 2013

Vážený pán minister,

ako som už uviedla dňa 5. septembra 2013 v reakcii na Vašu odpoveď na moju interpeláciu zo dňa 6. júna 2013, dovoľujem si Vám v súlade s článkom 80 Ústavy Slovenskej republiky a § 129 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov opäťovne podať interpeláciu vo veci sociálnoprávnej ochrany detí, pretože niektoré z Vašich odpovedí na moju pôvodnú interpeláciu nepovažujem za dostatočné.

V odpovedi na moju otázku č. 4, ktorá sa týkala odbornej prípravy pracovníkov sociálnoprávnej ochrany ste odpovedali, že „*Kvalifikačné predpoklady sú upravené priamo v zákone, pričom [...] sa vyžaduje vysokoškolské vzdelanie príslušného zamerania*“.

V zákone je v skutočnosti predpísané „*vysokoškolské vzdelanie v študijnom odbore sociálna práca, psychológia, právo alebo v študijných odboroch pedagogického zamerania*“, keď najmä (ale nielen) kritérium študijných odborov „*pedagogického zamerania*“ je interpretované tak, že túto prácu nezriedka vykonávajú absolventi, ktorí vyštudovali napr. kombináciu slovenčina – zemepis a vedúcimi pracovníkmi sú nadálej poľnohospodárski a strojárski inžinieri. Ani ďalšie vzdelávanie rezortu sociálnych vecí nie je uspokojivo doriešené, čo je alarmujúca skutočnosť ohrozujúca výkon tohto povolania. Vo Vami riadenom rezorte ide o prácu so životmi a zdravím ľudí. Preto si Vás dovoľujem požiadať o vysvetlenie zodpovedaním nasledujúcej otázky:

Má ministerstvo, ktoré riadite, ochotu upraviť túto situáciu napr. návrhom zákona o ďalšom vzdelávaní (analogicky, ako je to riešené v iných rezortoch – zdravotníctvo, školstvo)?

Ani v odpovedi na moju otázku č. 5 ste neodpovedali jasne a jednoznačne. Ide o to, že vo verejnosti sa už dlhšie šíria takmer poplašné správy o pripravovaných zmenách v zákonom, ktoré napomôžu odoberaniu detí z rodín.

Som presvedčená, že súčasná právna úprava v tejto oblasti je dobre nastavená a verím príslušom aj zo strany Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR a Ministerstva spravodlivosti SR, že pripravované zmeny toto nastavenie nechcú zmeniť, ale chcú posilniť možnosti zisťovania reálneho stavu v nefunkčných, resp. život a zdravie detí ohrozujúcich rodinách. Takáto viera však nemôže zabrániť šíreniu nepokoja a paniky v širokej verejnosti z postrachu tzv. juvenilnej justície. Som presvedčená, že pomôcť môže prezentovanie reálnych pripravovaných dokumentov v tejto oblasti. V tejto súvislosti si Vás dovoľujem požiadať o nasledovné:

Môžete takéto dokumenty predložiť?

Vo Vašej odpovedi na moju otázku č. 6 ste priznali neutešenú situáciu v poradensko – psychologických službách.

Myslím si však, že nežijeme v situácii akútneho ohrozenia, ani po živelnej katastrofe, aby sme riešili v oblasti sociálnoprávnej ochrany len ochranu života a zdravia. Ministerstvo, ktoré riadite, má za úlohu aj vytváranie podmienok, prevenciu a ochranu pred ohrozujúcimi situaciami. Jedným z účinných nástrojov je poradenstvo, ako najlacnejší prostriedok pomoci ľuďom v naročnej a krízovej situácii, pretože ju môžu zvládnuť iba svojou ľudskou kapacitou.

Ked' túto pomoc nemajú prístupnú, nastupuje rodičovské zlyhanie, rozpad rodiny a náklady štátu na ďalšie kroky. Súčasné referáty nemôžu plniť toto poslanie, riešením by bolo osamostatniť ich do podoby poradní pre rodinu a manželstvo, podobne ako fungovali od sedemdesiatych rokov minulého storočia až do roku 2005 (predmanželské a manželské poradne, neskôr centrá poradensko-psychologických služieb).

Takéto inštitúcie by mali za úlohu sprevádzať ľudí v krízových životných situáciach v záujme presadenia najlepších riešení pre deti i dospelých, sanovať rodinu a stabilizovať spoločnosť ohrozenú krízou. V tejto súvislosti si Vás preto dovoľujem požiadať o vysvetlenie zodpovedaním nasledujúcej otázky:

Ako a v akom horizonte chcete riešiť túto situáciu?

S úctou

